

IOANNIS SELDENI *Auctoris damnati*

MARE CLAVSVM,

SEV

DE DOMINIO MARIS

Libri Duo.

PRIMO,

Mare, ex Iure Naturæ, seu Gentium, omnium hominum non esse Commune, sed Domini privati, seu Proprietatis capax, pariter ac Tellurem, esse demonstratur.

SECVNDO,

Serenissimum Magnæ Britannia Regem Maris circumflui, ut individuae atque perpetuae Imperii Britannici appendicis, Dominum esse, asseritur.

— Pontus quoque Serviet III.

*Est conforme al
Exemplar del año de
1690 por Comis^{on} del oficio*

LVGDVNI BATAVORVM,

Apud IOANNEM, & THEODORVM MAISE.

CLCXXXVI.

Serenissimo Potentissimoque
PRINCIPI
CAROLO,
Dei Gratia

MAGNÆ BRITANNIÆ, FRAN-
CIÆ, & HIBERNIÆ
REGI,
Fidei Defensori;

Humilimus atque devotissimus
eius subditus

IOANNES SELDENUS.

UOD imperare pridem dedignatus non es, Regum Optime Maxime, id propensissimo obsecundandi animo quàm potuit maturissime absolutum, venerabundus offero. Dissertatio est de *Dominio Maris*; ideo instituta ut in compendio cerneretur Ius illud exploratissimum, quo, ab omni ævo, Oceanus Britannicus in Sacro Britannici tui Patrimonio censitus est. Divi Parentis tui iussu tentata olim adumbrataque, inter schedas sive neglectas sive disiectas per annos amplius sedecim mecum latuit; ut imperfecta nimis sic etiam ceu intermortua. Postquam autem Recognitioni eius Instaurationique totus, idque ea intensissimi studii alacritate qua, clementissimis utpote Maiestatis Tuæ auspiciis excitus, carere nequibam, per menses aliquot vacaveram,

P R Æ F A T I O.

SUNT quæ præmonenda heic duximus nonnulla, quorum pars etiam Lectoribus aliis scientissimis fuerit necessaria. Cetera itidem iis qui solenni temeritatis vitio in ipso impingunt limine, dum libros obiter salutant, non inutilia. Spectant illa aut Testimoniorum, quæ adhibentur, Sedem, aut Domini Marini quod demonstratur Circumstantias aliquot, aut Operis Titulum. In Testimoniis, præter Typis edita & Manuscripta Privatorum Bibliothecis Latentia, non pauca (maximè in libro secundo) adducuntur è Tabulis seu Monumentis Publicis, quorum fidem aliis testibus potiore esse (saltem si discrimen interfit) adeoque plenam, tam puto concedet æquus rerum quilibet estimator quam senatus olim censuit a Romanus. Quæ privatorum Bibliothecis latent, ea ubi habentur. Tabularum autem publicarum è quibus crebro desumuntur Testimonia, aliis similiter in margine, sive Archivi seu sacrorum Scriniarum locus sive Archeotarum Scriniariorumve muneris nomen sic adjicitur, ut inde statim occurrat ubinam reperiantur. Harum verò aliis (quarum nempe usus frequentior) nullus profusus locus nec archeota nomen, sed Rex ut plurimum & Annus, præter vacamen earum forense, duntaxat adnotatur. Quotquot hujus sunt generis, aliæ attinent ad annos qui Ioannis Regis initia & Edwardi quarti exitum interveniunt, aliæ ad eos qui inde ad ætatem excurrunt nostram. Quæ prioris sunt intervalli, nec locum aut archeota nomen habent adiectum, adservantur in Archivo Arcis Londinensis; quæ intervalli sunt posterioris, in illo quod Capellæ Rotulorum nomine est notissimum. Futile nimis fuisset tautundem eis, qui Archivis Anglicanis assueti sint, heic indicasse; quippe quibus ex ipso forense vocamine (veluti Rotulorum Patentium, Rotulorum Clausorum, Rotulorum Parlamentariorum, Rotulorum Franciæ, Vasconicæ, Alemannicæ, id genus aliorum quæ sunt Tabulæ Cancellariæ Anglicanæ) & Regis nomine satis dignoscitur ipsa etiam Tabularum sedes. Sed tam popularium inæorum qui Scriniis sacris alieni fuerint, quam Exterorum gratiâ, inprimis erat hoc prælibandum, ut scilicet, si horum alterutri testimonii cuiuscunque ex hisce allati fontem seu autographum denudò inspicere ac perspicillatius consuli fortè velint, eis, cum sedes ita designentur, commodius id sive præsentibus ipsis pro libitu facere sive absentibus ab amicis impetrare fiet integrum. Etenim Tabularum Scriniarii (quibus summa religio est ut tutissime conserventur) ex more recepto tum horis, quæ intempestive

a Marcellus l. 9. ff. tit. de Probationibus.

MARE CLAUSUM

S E V

De Dominio Maris

LIBER PRIMUS.

C A P. I.

Opusculi Distributio, & Libri primi Ordo.

DE *Mari Clauso*, seu de Dominio Serenissimi REGIS Magnæ Britanniae, in Oceano circumambiente, disceptaturo, Duo in primis capita sunt perpendenda. Horum alterum *Iuris* est, alterum *Facti*. Denominatione à maiori parte pro more, utrique tributâ. Tam enim id quod *Iuris* est heic, plurima immista habet quæ planè sunt *Facti*, quàm id quod *Facti* est, quæ sunt *Iuris* non pauca. Quod *Iuris* est, in eo potissimum versatur, *Vtrum scilicet Mare sit Dominiu privati, seu proprietatis, Iure capax.* Id verò quod *Facti* heic nuncupatur, Testimoniorum duntaxat est cumulus, seu luculenta velut Instrumentorum editio, quâ & Regis & Decessorum adstrui posset atque asserti diuturna *Occupatio seu Possessio continua seu Vsucapio legitima, cui, ut firmissimo titulo, Dominium eius innitatur,* postquam nimirum Mare ipsum Proprietati nullo jure adversari, sed omnimodo eiusdem capax esse, manifestum satis redditum fuerit. Capita horum utrique Libellum suum tribuimus. Et Primo de eo quod est *Iuris*; Secundo, quid *Facti* fuerit, diligenter expendimus. Nam nisi de Prima quæstione planè constiterit, de Secunda, frustra & incassum controvertitur. Dicendorum autem libro primo ordinem adhibere visum est eiusmodi, ut primo designetur undenam orta sit & in disputationibus locum habuerit illa *Iuris Quæstio*, cum sententiis eorum qui negant Mare dominiu privati esse capax, sive ita in cuiuspiam, ex jure, transire posse Proprietatem, ut reliquo humano generi non intereà maneat Commune. Dein prælibantur quædam, quibus ipsa Quæstionis Vocabula ita explicantur, ut tam quo Mediorum genere, quàm quâ de re sit dis-

A

spicien-

